

1846. 18. 37. Kramon 12

N^{ro} 3^{ci}

D Z I E N N I K

PREFEKTURY DEPARTAMENTU L U B E L S K I E G O.

N^{ro} 637.

P R E F E K T

D E P A R T A M E N T U L U B E L S K I E G O.

Wydane przez W. Poborcę Generalnego, delegowanego Kommissarza, do Exekwowania Podatków w Departamencie Lubelskim, obwieszczenie iak następuje:

Poborca Generalny w Departamencie Lubelskim.

Poprzednicząc pod 22. Sierpnia r.z. do Nru 1176. drukowaném Obwieszczeniem, zwolniwszy stosownie do Paletów od 20. i 25. Kwietnia r.z. narosłe Exekutne, przy wydaniu do Kass dyspozycji, ażeby od nowych Paletów pod 31 Sierpnia r.z. wydanych, Exekutne pobierały, uwiadomił zarazem wszystkich Kontrybuentów tutejszego Departamentu, że nie jest mocen pomimo decyzji Wysokiego Ministerstwa Skarbu zwalniać od opłaty zaległego Exekutnego; dla czego zrobił swe przedstawienie o uchylenie rzeczzonego Exekutnego; iakoż Wysokie Ministerstwo Skarbu przychyliając się do przełożenia Poborcy Glnego Reskryptem pod 9. Października r.z. do Nru 1646. zawyrokować raczyło; „iż tym Kontrybuentom którzy Podatki opłacili, Exekutne ma być opuszczone; tym zaś, którzy dotąd tego nie wypełnili, kara Exekutnego rachować się będzie od wydania dawniejszych Paletów.”

Uzupełniając zatem wyżej rzeczony Rozkaz, poecił Poborca Glny Kassom Powiatowym, ażeby wykazały zaległości tych Kontrybuentów, którzy dotąd nieopłacili zaległych Podatków; od tych bowiem Podatek należny i Exekutne od Paletów jeszcze w Kwietniu wydanych, zarachowane i ściągnięte być musi.

Nadto przecinając nazawsze pretensye iakieby mógł jeszcze mieć z okazji mianych dotąd Kwitów interymalnych, tak przez WW. Podprefektów, iako też Sekwestratorów na Podatki wydanych, wzywa Poborca Generalny mocą sobie nadaną wszelkiego wyznania Kontrybuentów, ażeby podobne Kwity najdalej do dn. 10. Lutego r.b. w Kancellaryi Poborcy Glnego w Oryginałach dla zmiany na Kassowe złożyli; gdyż po upływie terminie, na Kwity interymalne żaden wzgląd nie będzie dany, i Podatku opłacenie tylko Kwit kassowy na przyszłość udowodni.

16
Przy téy okazji Poborca Głny ostrzega, że za Podatki w Mcu Grudniu r. z. i Styczniu b. r. stosownie do Obwieszczenia poprzedniczego ddtto. 22. Sierpnia r. z. do Kass nie weszłe, Exekucya wysłana będzie.

Urządzenie ninieysze, ażeby zastało tém bardziéy obowiązującym, WW. Podprefekci Wóytom i JPP. Burmistrzom po trzykroć ogłosić, iako też z Ambon publikować rozkazać raczą.

Podaie do powszechney wiadomości, i do scisłego wczym kogo dotyczy dopełnienia. — w Lublinie dnia 19. Stycz. 1816.

RADZIMINSKI Z. P.

Zabielski S. Głny

144 PREFEKT DEPARTAMENTU LUBELSKIEGO.

Ogłasza WW. Podprefektom, Wóytom i JPP. Burmistrzom Ustawę JW. Namiestnika w Radzie Królest. Polsk. w Tresci:

w Imieniu Najjaśnieyszego ALEXANDRA I. Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc.

NAMIESTNIK w RADZIE

postanowiliśmy i stanowimy:

„ Zakazy i ograniczenia dotychczasowe wyprowadzenia za granicę Zboża, uchylaia się co do wszelkich gatunków onegoż, „ z zastrzeżeniem zwykłych opłat skarbowych — Na Posiedzeniu dnia 31 Grud. 1815. — (podpisano) ZAIĄCZEK — (podpis.) Minister S. W. i Policyi T. Mostowski — (podp.) Radzca Stanu Plater — Za zgodność Radzca Zast. Se. Stanu Plater. która uchyla Zakazy wywozu Produktów krajowych za Granicę — do takowey przeto stosować się poleca, zastrzegaiąc od WW. Podprefektów miesięcznych Rapportów, co do ilości wychodzących Produktów za Granicę, w sposobie dawniey praktykowanym, — w Lublinie 25. Stycznia 1816 R.

RADZIMINSKI Z. P.

Zabielski Sekr. Głny.

1421 PREFEKT DEPARTAMENTU LUBELSKIEGO.

792
Gdy gorączka pospolicie zgniła, od Lekarzy zaś nerwową zwana, panować zaczyna.

Prefekt ma sobie za powinność udzielić Publiczności niektóre przepisy, maiąc za cel bronienia się ile bydz może tak często śmiertelnéy, a zawsze niebezpiecznéy chorobie, i iak się zachować w początku téyże.

Niepodpada żadnéy wątpliwości, iż choroba ta mimo częstych przypadków, gdzie się sama z siebie rozwiaa, nayczęściej przez zarażenie innym udzielaną bywa i że toż udzielenie wymaga przytomnéy skłonności na wiek młody od roku 8go do 30go.

Utwo-

14

Utworzona ona bywa przez wszystko to, co w ogólności mowią ciała osłabić może, a szczególniey przez zbyteczne trudy wszelkie zbytki, nieprzyjemne poruszenia duszy, takimi są: Zmartwienie, Zgryzota, Boiaźn, i t. d. z tąd tedy wypadają następujące przepisy.

1. Podczas panowania téy choroby, trzeba się pilnie strzedz wszystkiego, co ciało osłabić może, nie zbytkować, zatem w jedzeniu, trunkach i t. d. — Nieprzepędzać nocy bezsen- nie na rozrywkach, oddalać ile można wszystkie smutne my- śli starając się o wesoły humor.

2. Utrzymywać ciało w przyzwoitéy czynności, przez zdro- we pokarmy szczególne mięsne i iarzyiny, iako też świeże ry- by, wystrzegać się ciężkich, iakim są mączne, i tłuste po- trawy Ser etc. mierne używanie Wina, Wódki, dobrego Pi- wa, ostrých rzeczy iako to: Chrzanu, Czosnku, Cebuli, Musztardy i różnych Korzeni, osobliwie Imbieru i Angielskiego Ziela jest bardzo pożyteczne, dobrze jest także co rano kilka ziarn iałowcu sześć do ośmiu zgryść i połknąć, równie dobrze jest codziennie zjadać cokolwiek korzenia, ziela Tatarskiego, a to rano wstając.

3. Szczególnie ważnym jest też utrzymywanie czystości Cia- ła przez częste odinienianie bielizny suchey, przez obmywa- nie ciała Wodą zimną, przez rozcieranie Flanellą, przez co- dzienną mierną agitacyą w świeżym powietrzu.

4. W Pokoiach i izbach utrzymywać trzeba suche i czyste po- wietrze przez codzienne wietrzenie, przez oddalenie prędkie wszelkich nieczystości, przez palenia ognia na kominie, przez kadzenie, a mianowicie kadzidłem Moskiewskiem zwane.

5. Nayważniejszym przytém jest punktem nie wystawić się bez potrzeby na zarazę, zatem kto nie jest potrzebnym do u- sługi chorych niech do takowych się nie zbliża a przynajmniej niech nie siada na ich łuszkę, niech nie całuje, za ręce nietrzy- ma, lecz nie tylko bliskość chorych, ale też iuż do zdrowia przychodzących iako też do tykania się rzeczy, który im słu- żyły w chorobie jest niebezpieczne.

6. Osoby które są potrzebnymi około takowych chorych nie niepowinni się do niechże zbliżać naczęzo, ale zawsze pierwy cokolwiek ziadłszy, Wina lub Wódki wypić, przy łusku cho- rego powinny ocet tęgi wachać, Nos często wycierać, a śline spłuwać, usta octem z Wodą zimną zmieszany płukać a ręce obmywać, Jałowiec lub tatarskie ziele gryść, palenia tytoniu tym którzy do tego są przyzwyczajeni, pod czas bawienia u ta- kowych chorych jest bardzo pożyteczne, do posługi takowych wypada zatem brać tylko ludzi takich, którzy iuż nie są mło- demi, albo którzy iuż przywykli do podobnych wyziewów. —

7. W miejscu gdzie chory leży trzeba z ostrożnością by o- negoż niezaziębić powietrze przez otwieranie codziennie okna lub okienka czyścić, tudzież przez kadzenie octem wylanym na rozpaloną cegłę lub kamień, lecz nie na żelazo przez co- dziennie zamiatanie, wynoszenie wszelkich nieczystości. Wszel- kie chusty brudne, powinny byđz natychmiast z izby wyno- szone i w zimną wodę wrzucane. Między szkodkami zapobie- gającemi zarazeniu jest naypewniejszy, kadzenie nad kwa- sem solnym, które się następującym sposobem uskutecznia. —

Bierze się soli kuchennej 6. łutów. Magnezu w proszku $1\frac{1}{2}$ łota.

To się w naczyniu glinianym, lub porcellanowem mięsza z wodą, a do tej mieszaniny dolewa się kroplami z wolna 4. łoży kwasu siarczanego, poczem zamiesza się wszystko precikiem szklanym, postawi się w środku izby; z czego oddziela się zaraz para ostra, mająca własność niszczenia iadu zaraźliwego. Takie kadzenie powinno być co dziennie powtarzane: Lecz 1. gdy chory cierpi kaszel, lub zaduszenie, takowego używać nie można wcale albo przynajmniej nie trzeba się zbliżać z naczyniem ku choremu. 2. Osoby które słabe piersi mają, nie powinni się znajdować w izbie pod czas kadzenia lub krótko po tymże. 3. Jle można oddalić trzeba pod ten czas metaliczne sprzęty, gdyż one swój blask do tejże pary tracą. Środek ten jest nader ważny, dla ratowania włóscian od zarazy, gdyby chałupy w które tak często chory żołnierz śmierć przynosi, nim wykadzone były.

8. W przypadku śmierci takiego chorego trzeba;

a) Wszystko to co on miał koło siebie i co wyprane być może w zimną wodę wrzucać i w niej wyprać, gdyż zimno szczególnie ten iad takż niszczy.

b) Drewniane, blaszane, szklane i inne sprzęty, trzeba zimną wodą obmyć.

c) Dom w którym chory leżał trzeba przez dni kilka przewietrzać ściany i podłogi, jeżeli być może, zmyć i powyżej przepisanyin środkiem gmach cały wykadzić, pierwsze zaś najlepiej spalić.

O zachowaniu się w początku Choroby.

1 Skoro w tych czasach kto poczuie zimno przemiiające z rozpaleniem ból głowy, krzyża, zemdlenie nóg może to być przemiiająca febra katarowa, albo też początek gorączki nerwowej. Pierwsza tu jest rzecz oddalić wszelką boiaźń by przez to nie powiększyć choroby. Gorączka nerwowa w ogólności mówiąc nie jest tak niebezpieczną za zwyczaj tylko zaniedbaną lub używanie szkodliwych środków sprawiuej onęz niebezpieczną.

Nim rady Lekarza zasiągnąć można używać trzeba obficie letniego napoiu kwaskowatego, iakim jest herbata, rumianek, bżowy lub lipowy kwiat z cytryną, octem, winem Francuzkiem lub Reńskim, moczac nogi w wolney wodzie, do której dodać popiołu lub soli gdy mocny ból głowy jest, przykładać na nią zimną wodę lub ocet.

2. Wystrzegać się wszelkich szkodliwych środków szczególnie krwi puszczenia i lekarstw laxuiących.

3. Gdyby na początku iakowy był apetyt, nie używać jednak żadnego pokarmu gęstego, lecz tylko ieść rosół, poliwkę z piwa, i kleiek.

4. Wprzypadku gdyby nie można osiągnąć rady prawdziwego Lekarza, zostawić naturze pić tylko zadosyć, podług pragnienia powyższych napoiów lub też za napój używać gotowany wody z leczmieniem dodając do tego octu i miodu prasnego aby tenże napój był kwaskowaty dobrze i tłustawy żywić się rosółem, kleikiem i polewką, obmyć całe ciało kilka razy przez dzień wodą letnią, z wódką lub octem.

w Lublinie dnia 27 Stycznia 1816 Roku.

RADZIMIŃSKI Z. P.

Zabielski S. Głny.